

різного застосування одних і тих самих норм законодавства, яке регулює інтелектуальну власність. Другим позитивним аспектом є те, що незважаючи на різні юрисдикції судів була введена спеціалізація суддів у справах інтелектуальної власності. Третім важливим чинником є те, що відповідно до Закону, судьями Вищого суду можуть бути особи, які, крім проходження кваліфікаційного оцінювання, мають досвід професійної діяльності в сфері інтелектуальної власності (патентний повірений або адвокат) не менше п'яти років.

Звісно зрозуміло, що після початку роботи Вищого суду з інтелектуальної власності почнуть виникати різні нові проблеми та питання, але в будь-якому випадку наявність спеціалізованого суду є позитивним для країни і серйозним кроком. Створення дає змогу належно захистити права інтелектуальної власності.

Для проведення ефективної охорони законодавство України має бути розширене відповідним законом «Про охорону прав на комп'ютерні програми», який би враховував наступні пропозиції:

1. потрібно чітко визначити поняття «комп'ютерна програма», а також усі інші терміни, які стосуються їх охорони;
2. потрібно визначити об'єкти комп'ютерної програми, що підлягають або можуть підлягати охороні законодавством про авторське право;
3. потрібно додати положення про те, що імпортування, виготовлення, поширення і використання апаратних засобів, метою яких є зняття технічного захисту з комп'ютерних програм, є незаконними;
4. потрібно закріпити права законного користувача програми на виготовлення її копій, дозволених ліцензійною угодою;
5. потрібно уточнити положення щодо вільного використання законно придбаної комп'ютерної програми з метою передачі копії з некомерційною метою.

Внесення усіх вище зазначених змін до законодавства дозволить зменшити в Україні використання неліцензійного програмного забезпечення. А це в свою чергу сприятиме розвитку комп'ютерної індустрії та підвищить рівень зростання економіки України.

1. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23.12.1993 № 3792-ХІІ / Відомості Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12/>.

2. Коваль М. Права інтелектуальної власності на створений ІТ-продукт: проблемні моменти. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://attorneys.ua/uk/publications/intellectual-property-rights-for-the-created-it-product-problem-points/>.

Кирилюк Р.О.

студ. групи ЕВ-22

Науковий керівник – ст. викл. каф. ММП Лакіза В.В.

ВПЛИВ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Розвиток інвестиційних процесів має особливе значення для економіки країни, її економічного розвитку та розширення ринкових можливостей. У народному господарстві склалась ситуація, коли потреба у фінансових ресурсах зростає швидким темпами, а можливість забезпечення цими ресурсами недостатня. Сучасний етап розвитку виробничих сил суспільства в цілому, особливо країн, що розвиваються, потребує розвитку саме міжнародної інвестиційної діяльності. Для країн, які володіють якісними знаннями в сфері міжнародних інвестицій, відкриваються нові можливості для прискореного економічного розвитку.

Дана проблематика викликає жвавий як науковий, так і практичний інтерес в умовах, коли формування конкурентоздатної ринкової інфраструктури вимагає мобілізації всіх національних ресурсів та використання всіх національних переваг. Безумовно поза увагою не повинні залишатися ті інвестиційні джерела, що перебувають за межами країни, та які здатні підсилити темпи її економічного зростання.

Перевагами залучення прямих іноземних інвестицій є наступні: поліпшення платіжного балансу; розвиток технологій (НТП); створення стратегічних альянсів з іноземними підприємствами; зниження рівня залежності від імпорту; стимулювання розвитку експортного потенціалу.

До недоліків залучення прямих іноземних інвестицій можна віднести: підвищення рівня конкуренції на ринку; трансферт частини прибутків за кордон; збільшення залежності країни від іноземного капіталу; витіснення з ринку внутрішніх виробників та постачальників; жорстка експлуатація сировинних ресурсів.

Інвестиційна привабливість України сьогодні залишається низькою через несприятливий інвестиційний клімат. Події 2013–2015 рр. в Україні суттєво вплинули на національну економічну систему, що призвело до низки негативних тенденцій основних макроекономічних показників, у тому числі мало вплив на кількість та якість залучених іноземних інвестицій. Відсутність гарантій безпеки та високий ступінь ризику зумовили різке зниження обсягів залучення іноземних інвестицій, адже «мета кожного інвестора – більше доходу за меншого ризику». Обсяг залучених із початку інвестування прямих іноземних інвестицій в економіку України на 1 січня 2016 р. становив 43 371,4 млн. дол. США. У 2015 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 3 763,7 млн. дол. та вилучено 891,3 млн. дол. прямих інвестицій (зменшення капіталу за 2014 р. становило 11 140,4 млн. дол.). У січні–березні 2016 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 1 036,2 млн. дол. США та вилучено 86,4 млн. дол. прямих інвестицій, тоді як у I кварталі 2015 р. – 345,5 млн. дол. та 223,0 млн. дол. відповідно. Протягом 2015 р. іноземні інвестиції надійшли зі 134 країн світу.

На сьогодні Україна активно використовує формат стратегічного партнерства у відносинах з Європейським Союзом. Із країн ЄС із початку інвестування на 31.12.2014 р. внесено 33 042,3 млн. дол. інвестицій (76,2% загального обсягу акціонерного капіталу), з інших країн світу – 10 329,1 млн. дол. (23,8%). Головними країнами-інвесторами, на які припадає 86,4% від загального обсягу інвестицій з ЄС, є Кіпр – 11 744,9 млн. дол. (35,5% від загального обсягу інвестицій із країн ЄС), Нідерланди – 5610,7 млн. дол. (17,0%), Німеччина – 5414,3 млн. дол. (16,4%), Австрія – 2 402,4 млн. дол. (7,3%), Велика Британія – 1 852,5 млн. дол. (5,6%) та Франція – 1 528,1 млн. дол. (4,6%). 2015 р. характеризується зменшенням обсягу іноземних інвестицій із країн ЄС, окрім Нідерландів. Значні обсяги прямих інвестицій у 2015 р. із країн ЄС зосереджено на підприємствах промисловості (33,8%), в установах фінансової та страхової діяльності (25,3%) та ін.

Отже, виходячи із реалій сьогодення, прямі іноземні інвестиції є тим ресурсом, який в найближчій перспективі може найбільш вагомо сприяти підвищенню ефективності функціонування українських підприємств, а відтак і розвитку відповідних територій і міст, політичного соціального захисту громадян.

1. Вплив ПІІ на економічний розвиток України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.investplan.com.ua/pdf/16_2011/7.pdf

2. Переваги і недоліки залучення іноземних інвестицій [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://studopedia.com.ua/1_203555_perevagi-ta-nedoliki-zaluchennya-inozemnogo-kapitalu-v-ekonomiku-ukraini.html

3. Особливості іноземного інвестування в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/12586/1/%D0%9E%D0%A1%D0%9E%D0%91%D0%9B%D0%98%D0%92%86.pdf>

Лебідь Д.Р.

студ. групи МА-43

Науковий керівник – к.е.н., доц. Адамик В.В.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В БІЗНЕС-ІДЕЇ В УКРАЇНІ

Економіко-політичне середовище в Україні є нестабільним, тож актуальними проблемами функціонування окремих економічних систем є: волатильність курсу національної валюти на міжнародних ринках; високий рівень доларизації та тінізації національної економіки; слабкість законодавчої бази та державних інститутів; нерациональна структура експорту та імпорту тощо. Як наслідок – відсутність середнього класу як рушійної сили розвитку економіки, гостра нестача внутрішніх ресурсів для інвестування несприятливе середовище для інноваційного зростання.

Чи не найефективнішим вирішення проблеми браку грошових заощаджень українських громадян в іноземній валюті як інструменту прискорення темпів зростання ВВП вважаємо залучення іноземних інвестицій.

Так, у 2017 р. в економіку України іноземними інвесторами з 76 країн світу було вкладено 1630,4 млн. дол. США. Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (ПІІ) в економіку України на кінець 2017 р. становив 39144,0 млн. дол. США. Зазначимо, що інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. Станом на кінець 2017 р. найбільш обсяг надходжень ПІІ надійшли до установ та організацій, що здійснюють фінансову та страхову діяльність – 26,1% та підприємств промисловості – 27,3% [1].

Визначення найбільш прибуткових напрямів іноземного інвестування залежить від суми бажаного вкладення. Так, інвестори з доступними коштами до 1 млн. дол. США можуть отримати значні прибутки від IT-стартапів [2]. Цей напрямок є перспективним, адже вітчизняний ринок насичений дешевою кваліфікованою робочою силою, яка не може знайти відповідне місце праці, водночас багато українських спеціалістів працюють за кордоном. Таким чином, наявні ресурси та низький рівень конкуренції збільшує шанси максимізації прибутку з вкладених коштів і приваблюють інвесторів, байдужих до ризику.

Якщо коштів інвестора більше 1 млн. дол. США, то перспективною галуззю для вкладення капіталу є сільське господарство. У цьому випадку фахівці, зокрема Н. Шпигоцька, рекомендують інвестувати у т.зв. «нішеві» культури, вирощування, переробка і продаж яких забезпечують дуже високу частку доданої вартості: ягідництво, вівчарство, виробництво сирів та м'ясних делікатесів [2]. Ця сфера є надзвичайно привабливою за рахунок багатих земельних ресурсів на території України в поєднанні з сучасними стартапами у сфері с/г – *Bovcontrol* (технологія з управління стадами, вакцинацією, харчуванням худоби тощо), *FarmLead* (онлайн торговельний майданчик, що дозволяє зерновим виробникам виходити за межі свого місцевого ринку і продавати продукцію кращим учасникам торгів; реєстрація для продавців і покупців безкоштовна, дотримується анонімність ділових переговорів), *ProducePay* (система поставок, яка спрямована на усунення проблем із затримкою фінансових розрахунків, завдяки якій фермер отримує розрахунок на наступний день після поставки, а не через 30-45 днів). Загалом, стартапи є доступними за ціновим критерієм та спрямовані на максимізацію прибутку.

Значні інвестиції (близько 20 млн. дол. США) іноземним інвесторам доцільно вкладати в альтернативну енергетику. До того ж, чим більшим є обсяг доступних коштів, тим більш прибутковим буде вкладення, адже постійні витрати на одиницю потужності будуть зменшуватися. Привабливість сонячної та вітрової енергетики полягає у т.зв. «зеленому» тарифі, адже виробник «зеленої» електроенергії в Україні отримує у 5-10 разів. Більше, ніж той, хто отримує (продукує) енергію з традиційних джерел. Ризики таких вкладень полягають у ймовірності коливання «зеленого» тарифу у довготривалій перспективі.